

рефлексивной составляющих с показателями, согласно которым был подобран мануал диагностирующих методик.

Ключевые слова: будущее учителя начальных классов, здоровьесохраняющая деятельность, подготовленность, диагностика, составляющая, показатели, констатирующий этап.

SUMMARY

Palshkova Iryna. The state of preparedness of future primary school teachers for health-preserving activity.

Improving the quality of primary education is an important task of the current stage of Ukrainian society development, the implementation of which is primarily related to the training of future professionals who can create psychological and pedagogical conditions for developing students's individual abilities, strengthening of their health, forming their healthy lifestyle and realization of the basic needs of younger generation not only in a specially organized health environment, but also in the professional and pedagogical area. This task fully meets the requirements of the State Standard of Primary Education in Ukraine, documents and the project "New Ukrainian School", which regulate the functioning and modern guidelines for the development of primary and higher education in Ukraine in the XXI century. Under these conditions preparing of future primary school teachers for health-preserving activities is of paramount importance.

The aim of the article is to highlight and analyze the results of the diagnosis of the future primary school teachers' readiness for health care activities at the ascertaining stage of the experiment. Preparing the future primary school teachers for health care is understood as individual integrated quality, characterized by the practical skills for the organization and activity implementation with the use of health care means, based on valeological principles; developed personal qualities and the necessary theoretical knowledge based on the essence of individual health and healthy lifestyle. The structure of preparation of future primary school teachers for health care activities consists of motivational-cognitive, operational-corrective and evaluation-reflexive components with the indicators according to which the manual of diagnostic methods was selected.

During the ascertaining stage of the experiment the sufficient level of readiness for the activity mentioned was demonstrated by 14.5 %, the basic one – by 59.7 % and the low one – by the 25.8 % of future primary school teachers.

Key words: future primary school teachers, health-preserving activities, preparedness, diagnosis, component, indicators, ascertaining stage.

УДК 378

Наталія Пилюк

Східноєвропейський національний
університет імені Лесі Українки

ORCID 0000-0002-5500-3044

DOI 10.24139/2312-5993/2020.10/391-400

ДІЯЛЬНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА З РЕАЛІЗАЦІЇ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

У статті розглянуто діяльність соціального педагога з реалізації здоров'язберезувальних технологій в освітньому середовищі. Розкрито різні підходи до трактування понять «здоров'язбереження», «здоров'язберезувальні технології». Зазначено, що здоров'язберезувальні технології є системою, яка створює максимально

сприятливі умови для збереження, зміцнення й розвитку духовного, емоційного, інтелектуального, особистісного та фізичного здоров'я всіх суб'єктів освітнього процесу. Схарактеризовано основні підходи до організації здоров'язбережувальної діяльності в освітній установі: еколого-валеологічний, діяльнісний і системний. Окреслено пріоритетні завдання здоров'язбережувальної діяльності соціального педагога в освітньому середовищі (забезпечення охорони життя та здоров'я дітей; формування здорового способу життя; сприяння створенню обстановки психологічного комфорту учнів; розвиток у них комунікативних навичок; профілактику залежностей; організація та формування соціальної культури учнів, педагогів, фахівців і батьків). Зазначено, що основними напрямками здоров'язбережувальної діяльності соціального педагога є інформаційно-просвітницький, оздоровчий, профілактичний, соціально-психологічний. Схарактеризовано основні напрями роботи з формування життєстійкості учнів, що є пріоритетним завданням соціального педагога в умовах зростання впливу стресогенних чинників у суспільстві через соціально-економічні трансформації, політичну нестабільність, епідеміологічну ситуацію. Окреслено перспективні напрями подальших наукових досліджень: поглиблене вивчення змісту конкретних здоров'язбережувальних технологій у роботі соціального педагога, аналіз здоров'язбережувальної діяльності соціального педагога з різними віковими та цільовими групами учнів, дослідження особливостей застосування здоров'язбережувальних технологій у роботі соціального педагога з педагогічним колективом.

Ключові слова: здоров'язбереження, здоров'язбережувальна технологія, соціальний педагог, освітнє середовище.

Постановка проблеми. Оскільки людський капітал – найбільше багатство будь-якого суспільства, питання збереження здоров'я населення, починаючи з раннього віку, має бути одним із пріоритетних завдань державної політики. Порушення режимів праці й відпочинку, інтенсивне навчальне навантаження, що веде до хронічної перевтоми дитини та зниження її життєвого потенціалу, несприятлива екологічна обстановка, зменшення фізичної активності та, як наслідок, малорухливий спосіб життя – усі ці чинники зумовлюють значне погіршення здоров'я підростаючого покоління. Зважаючи на це, на фахівців, які здійснюють супровід освітнього процесу в дошкільних, шкільних та інших типах закладів, покладається особлива відповідальність за реалізацію здоров'язбережувальних технологій в освітньому середовищі. За таких умов соціальний педагог, як одна із ключових фігур серед фахівців соціономічних професій, відіграє важливу роль у комплексній здоров'язбережувальній діяльності.

Аналіз актуальних досліджень. Формування культури здоров'я є наскрізною темою науково-практичних розвідок Г. Апанасенка, В. Бабич, О. Багнетової, В. Горащука, М. Гриньової, В. Климової, О. Кучерявого, О. Маркової, В. Оржеховської, В. Язловецького. Сутнісні характеристики здоров'язбереження розкриті в дослідженнях М. Безруких, С. Гримблат, В. Зайцева, С. Крамського, М. Колеснікової, А. Севрука. Реалізацію здоров'язбережувальних технологій в умовах різних типів освітніх закладів та

з різними віковими групами аналізують Ю. Бойко, Т. Бойченко, О. Василенко, Н. Карапузова, С. Омельченко, М. Смирнов, О. Янкович. Зарубіжний досвід упровадження здоров'язбережувальних програм представлений у прикладних доробках Е. Браун (E. Broun), С. Гастлі (S. Gastley), І. Мартін (I. Martin), Р. Паффенбергер (R. Paffenberger), А. Пол (A. Paul), Т. Вейл (T. Weil). Здоров'язбережувальну діяльність фахівців різного профілю вивчають О. Безпалько, С. Гуменюк, Т. Журавель, Л. Клос, А. Обухівська та інші. Усі наукові напрацювання у проблемному полі здоров'язбереження актуалізують необхідність дослідження здоров'язбережувальної діяльності в освітніх установах, де турбота про стан здоров'я вихованців є одним з пріоритетних напрямів роботи соціального педагога.

Мета статті: дослідження теоретичних аспектів здоров'язбережувальної діяльності соціального педагога в освітньому середовищі.

Методи дослідження. У статті використано комплекс взаємопов'язаних та взаємодоповнюючих методів дослідження, а саме теоретичні – аналіз, синтез, узагальнення для здійснення висновків та виведення основних положень наукової розвідки.

Виклад основного матеріалу. Власне дефініція «здоров'язбереження» в педагогічній науковій теорії з'явилася відносно недавно: у 90-х роках минулого століття її почали використовувати для позначення особливого ставлення до збереження здоров'я, що розвивається та виявляється через особливості організації освітнього процесу та базується на принципах неперервності й наступності, незавдання шкоди, активного включення, суб'єкт-суб'єктної взаємодії, комплексного та міждисциплінарного підходу, відповідності змісту здоров'язбережувальних заходів рівню психолого-педагогічного та вікового розвитку дітей, акцентування уваги на їхніх позитивних досягненнях тощо (Василенко, 2014). Поняття «здоров'язбереження» зводиться не лише до лікувально-профілактичних заходів, але й до форм впливу, що перебачають проєктування, розвиток потреб у здоровому способі життя, розширення психофізичних можливостей у процесі реалізації соціально-оздоровчих, здоров'язбережувальних і здоров'яформувальних технологій.

Як правило, організація здоров'язбережувальної діяльності в освітній установі здійснюється з позицій еколого-валеологічного, діяльнісного й системного підходів.

З позицій еколого-валеологічного підходу метою здоров'язбережувальної діяльності в освітній установі є формування у

вихованців потреби в доброму здоров'ї, відповідального ставлення до свого здоров'я, здоров'я оточуючих, а також до збереження довкілля.

З позицій діяльнісного підходу здоров'язбережувальна діяльність включає цілеспрямовану роботу, спрямовану на збереження, оздоровлення й підтримку власного здоров'я та здоров'я оточуючих. Обов'язковими умовами для її здійснення є готовність усіх суб'єктів освітнього процесу до валеологічного цілепокладання, високий рівень домагань і здатність до визначення завдань, необхідних для досягнення мети; навички планування та моделювання; здатність до самомотивації та мотивації інших до здорового способу життя (Москалева, 2010).

У загальному сенсі здоров'язбережувальні технології – це системний підхід до навчання й виховання, побудований на прагненні педагога не завдати шкоди здоров'ю учнів. Поняття «здоров'язбережувальних технологій» належить до якісної характеристики будь-якої освітньої технології, яка показує, яким чином вирішується завдання збереження здоров'я всіх учасників освітнього процесу.

Традиційно не існує єдності серед науковців щодо розуміння поняття «здоров'язбережувальні технології»: «специфічний спосіб людської активності, орієнтований на таку цінність, як здоров'я» (Л. Волошина), «сукупність методів, засобів, форм, прийомів організації, проведення, управління навчально-виховного процесу, спрямовані на забезпечення ефективності здоров'язбереження учнів» (О. Іонова), «всі напрями діяльності освітнього закладу щодо формування, збереження та зміцнення здоров'я учнів» (І. Волкова) (Андрющенко, 2012; Гуменюк, 2013; Сучасні здоров'язбережувальні технології, 2018; Сучасні технології збереження здоров'я..., 2016).

Розділяючи думку М. Смирнова, ми під здоров'язбережувальними технологіями розуміємо систему, яка створює максимально сприятливі умови для збереження, зміцнення й розвитку духовного, емоційного, інтелектуального, особистісного й фізичного здоров'я всіх суб'єктів освітнього процесу (учнів, педагогів та інших) (Смирнов, 2002).

Пріоритет в організації здоров'язбережувальної діяльності в освітньому середовищі віддається саме соціальному педагогові, який найчастіше займається розробкою та здійсненням різноманітних просвітницьких заходів: бесіди з учнями із залученням фахівців різного профілю, наприклад, дитячого психолога, медичного працівника; проведення «уроків здоров'я» як у межах класу, так і всієї школи; організація тематичних класних годин; перегляд відеофільмів, презентацій тощо. Кінцевим результатом проведених заходів має стати підвищення рівня знань про складові здорового способу життя,

необхідність їх наявності й дотримання. При цьому здоров'язберезувальна діяльність соціального педагога не обмежується лише заходами профілактичного спрямування.

Здоров'язберезувальна діяльність соціального педагога в умовах освітнього закладу – це система заходів, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я учнів, що включає: раціональну організацію освітнього процесу; організацію фізкультурно-оздоровчої роботи; просвітницько-виховну роботу з учнями, спрямовану на формування цінності здоров'я та здорового способу життя; організацію системи просвітницької та методичної роботи з педагогами, фахівцями й батьками.

До пріоритетних завдань здоров'язберезувальної діяльності соціального педагога в освітньому середовищі можна віднести: забезпечення охорони життя та здоров'я дітей; формування здорового способу життя; сприяння створенню обстановки психологічного комфорту учнів; розвиток у них комунікативних навичок; профілактику залежностей; організацію та формування соціальної культури учнів, педагогів, фахівців і батьків (Онищенко, Лиховид, 2016).

Основними напрямками здоров'язберезувальної діяльності соціального педагога є: інформаційно-просвітницький, оздоровчий, профілактичний, соціально-психологічний.

Інформаційно-просвітницька діяльність соціального педагога полягає в наданні фахівцем необхідної інформації дітям, батькам, педагогам, представникам громадськості про основні напрями й методи збереження індивідуального та громадського здоров'я. Для цього соціальний педагог оформлює інформаційні стенди, організовує роботу валеологічної служби, приймає, забезпечує проведення тематичних лекторіїв тощо. У межах просвітницької діяльності, що є поширенням знань про здоров'я, способи, методи й технології його збереження та зміцнення, виховання культури здоров'язберезувальної поведінки, пропаганду здорового способу життя, соціальний педагог організовує навчальні семінари, лекції, тренінги, ділові ігри з питань здоров'язбереження. Інформаційно-просвітницька діяльність націлена на збереження всіх видів індивідуального здоров'я особистості.

Оздоровча діяльність соціального педагога спрямована на поліпшення стану фізичного та психічного здоров'я як учнів і вихованців, так і свого власного шляхом формування здорового способу життя, заохочення до занять фізичною культурою, гімнастикою, ведення активного способу життя, застосування оздоровчих технологій в освітньому процесі (музикотерапія,

кольоротерапія, ароматерапія, фітотерапія та інших), спільному з медичним персоналом контролю за станом навколишнього середовища, його відповідності санітарно-гігієнічним нормам.

Профілактична робота соціального педагога спрямована на запобігання розвитку відхилень у поведінці особистості (адикцій, делінквентності), збереження її соціального благополуччя, забезпечення безпеки життєдіяльності (профілактика дорожнього та побутового травматизму), а також попередження різних захворювань. Із цією метою фахівець застосовує активні методи виховання (ігри, дискусії, диспути), ініціює створення й реалізацію здоров'язбережувальних проєктів, проведення волонтерських заходів, присвячених здоровому способу життя тощо.

Соціально-психологічний напрям здоров'язбережувальної діяльності соціального педагога орієнтований на збереження психічного здоров'я особистості, створення й підтримки позитивного психологічного клімату в колективі, профілактику стресів, розвиток комунікативних навичок, формування соціальної культури вихованців, яка включає цінності, мотиви, правила поведінки в суспільстві, що сприяють збереженню їхнього здоров'я. У межах даного напрямку соціальний педагог здійснює соціальне виховання особистості.

Реалізуючи кожен із зазначених напрямів здоров'язбережувальної діяльності, соціальний педагог має сприяти створенню й підтримці такого середовища освітнього закладу, яке б максимально сприяло збереженню здоров'я всіх його суб'єктів.

М. Смирнов класифікує всі здоров'язбережувальні технології за підходами до охорони та збереження здоров'я (медико-гігієнічні технології, фізкультурно-оздоровчі технології, екологічні здоров'язбережувальні технології, здоров'язбережувальні освітні технології); за характером впливу (захисно-профілактичні технології, компенсаторно-нейтралізуючі технології, стимулюючі технології) (Смирнов, 2002).

Оскільки соціальний педагог найчастіше реалізує професійну діяльність в умовах освітнього закладу, то пріоритетними для нього є саме здоров'язбережувальні освітні технології, які включають організаційно-педагогічні, психолого-педагогічні, навчально-виховні, соціально-адаптувальні й особистісно-розвивальні, лікувально-оздоровчі технології.

Усі здоров'язбережувальні технології, що застосовуються соціальним педагогом у освітньому процесі, можна умовно розділити на три основні групи:

1) технології, що забезпечують оптимальні гігієнічні умови освітньо-виховного процесу;

2) технології оптимальної організації освітнього процесу та фізичної активності школярів;

3) психолого-педагогічні технології, які використовуються на уроках і в позаурочній діяльності вчителями, вихователями, соціальними педагогами, іншими фахівцями.

В умовах зростання впливу стресогенних чинників у суспільстві, що зумовлене соціально-економічними трансформаціями, політичною нестабільністю, епідеміологічною ситуацією, вважаємо, що робота соціального педагога з учнівсько-педагогічним колективом також обов'язково має включати практично-орієнтовані здоров'язберезувальні заходи, головною метою яких є формування життєстійкості (резильєнтності) особистості:

- вивчення й засвоєння основ здорового способу життя, що забезпечує повноцінне безпечне існування та реалізацію здібностей, задоволення потреб особистості в повсякденному житті;

- ознайомлення з тими видами небезпек, з якими може стикатися людина в повсякденному житті, формування навичок реагування в небезпечних і надзвичайних ситуаціях природного, соціального й техногенного характеру;

- вивчення й освоєння методів і прийомів захисту, що дозволяють мінімізувати можливі збитки, нанесений особистості та суспільству в небезпечних і надзвичайних ситуаціях, знизити індивідуальні ризики;

- розвиток уміння ухвалювати безпечні рішення в побутових, навчальних ситуаціях;

- формування уявлення про екологічні, соціокультурні, економічні особливості сучасного суспільства як середовища безпосередньої життєдіяльності та місця людини в ньому у процесі самоствердження та самореалізації;

- формування здатності до прийняття морально-психологічних рішень в умовах небезпечних і надзвичайних ситуацій;

- формування шанобливого, відповідального ставлення до власної безпеки й безпеки оточуючих людей, навичок взаємодії, співпраці, необхідних для вирішення та попередження небезпечних і надзвичайних ситуацій, усвідомлення пріоритетності безпеки в усіх сферах життєдіяльності людини.

Таким чином, цінність здоров'я стає все більш значущою в сучасних умовах життя, що вимагає розвитку різних форм його збереження та сприяє пріоритетності здоров'язберезувальних технологій серед інших соціальних

технологій. Організація здоров'язберезувальної діяльності – необхідна умова для формування ціннісного ставлення дітей до здорового способу життя й повноцінного розвитку особистості кожного учня. Роль соціального педагога при цьому є однією з пріоритетних. Соціальний педагог у тісній взаємодії з учителями, батьками, фахівцями медичного, психологічного профілю, іншими зацікавленими сторонами, повинен працювати над створенням сприятливого здоров'язберезувального освітньо-виховного середовища, використовуючи весь спектр доступних здоров'язберезувальних технологій.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок.

Здоров'язберезувальна діяльність соціального педагога, який займається питаннями соціального виховання особистості, надання допомоги у процесі соціалізації, адаптації до суспільства, являє собою цілеспрямовану роботу зі збереження та зміцнення не тільки фізичного, але й насамперед соціального й духовного здоров'я особистості. Здійснюючи здоров'язберезувальну діяльність в освітньому середовищі, соціальний педагог насамперед проводить профілактичні заходи щодо запобігання девіантної поведінки вихованців; організовує та проводить індивідуальні та групові заняття, спрямовані на розвиток у дітей комунікативних навичок; займається вихованням духовно-моральних якостей особистості; формує в дітей навички життєстійкості та стресостійкості.

Перспективними напрямками подальших наукових досліджень вважаємо поглиблене вивчення змісту конкретних здоров'язберезувальних технологій у роботі соціального педагога, аналіз здоров'язберезувальної діяльності соціального педагога з різними віковими й цільовими групами учнів, дослідження особливостей застосування здоров'язберезувальних технологій у роботі соціального педагога з педагогічним колективом.

ЛІТЕРАТУРА

- Андрющенко, Т. К. (2012). Формування здоров'язберезувальної компетентності як соціально-педагогічна проблема. *Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки*, 7, 123–127 (Andryushchenko, T. K. (2012). Formation of health competence as a socio-pedagogical problem. *Scientific Bulletin of Volyn National University named after Lesya Ukrainka*, 7, 123–127).
- Василенко, О. М. (2014). Здоров'язберезувальні технології у виховному процесі дошкільного навчального закладу. *Наукові записки кафедри педагогіки*, XXXVII, 87–96 (Vasilenko, O. M. (2014). Health-preserving technologies in the educational process of a preschool educational institution. *Scientific Notes of the Department of Pedagogy*, XXXVII, 87–96).
- Гуменюк, С. В. (2013). Здоров'язберігаючі технології в системі освіти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*, 26, 55–57 (Humeniuk, S. V. (2013). Health technologies in the education system. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Pedagogy. Social Work*, 26, 55–57).

- Москалева, А. С. (2010). Здоровьесберегающая деятельность социального педагога. *Педагогическое образование и наука*, 7, 75–78 (Moskaleva, A. S. (2010). Health-preserving activity of a social pedagogue. *Pedagogical Education and Science*, 7, 75–78).
- Онищенко, Н. П., Лиховид, О. Р. (2016). Здоров'язберезувальні технології у системі підготовки майбутніх учителів до інноваційної діяльності. *Молодий вчений*, 9.1 (36.1), 122–126 (Onishchenko, N. P., Likhovid, O. R. (2016). Health technologies in the system of preparation of future teachers for innovative activity. *Young Scientist*, 9.1 (36.1), 122–126).
- Смирнов, Н. К. (2002). *Здоровьесберегающие образовательные технологии в современной школе*. М.: АПК и ПРО (Smirnov, N. K. (2002). *Health-saving educational technologies in a modern school*. М.: APK and PRO).
- Сучасні здоров'язберезувальні технології (2018). Ю. Д. Бойчук (ред.). Харків: Оригінал (Modern health technologies (2018). Yu. D. Boychuk (ed.). Kharkiv: Original).
- Сучасні технології збереження здоров'я учнів у діяльності психологічної служби і психолого-медико-педагогічних консультацій (2016). А. Г. Обухівська (ред.). К.: УНМЦ практичної психології і соціальної роботи (Modern technologies for maintaining the health of students in the activities of psychological services and psychological, medical and pedagogical consultations (2016). A. G. Obukhovskaya (ed.). К.: UNMC of practical psychology and social work

РЕЗЮМЕ

Пылюк Наталья. Деятельность социального педагога по реализации здоровьязберегающих технологий в образовательной среде.

В статье рассмотрена деятельность социального педагога по реализации здоровьязберегающих технологий в образовательной среде. Раскрыты различные подходы к трактовке понятий «здоровьесбережение», «здоровьезберегающие технологии». Отмечено, что здоровьезберегающие технологии представляют систему, которая создает максимально благоприятные условия для сохранения, укрепления и развития духовного, эмоционального, интеллектуального, личностного и физического здоровья всех субъектов образовательного процесса. Охарактеризованы основные подходы к организации здоровьезберегающей деятельности в образовательном учреждении: эколого-валеологический, деятельностный и системный. Определены приоритетные задачи здоровьезберегающей деятельности социального педагога в образовательной среде (обеспечение охраны жизни и здоровья детей, формирование здорового образа жизни, содействие созданию обстановки психологического комфорта учащихся, развитие у них коммуникативных навыков; профилактику зависимостей, организация и формирование социальной культуры учащихся, педагогов, специалистов и родителей). Отмечено, что основными направлениями здоровьезберегающей деятельности социального педагога является информационно-просветительский, оздоровительный, профилактический, социально-психологический. Охарактеризованы основные направления работы по формированию жизнестойкости учащихся, что является приоритетной задачей социального педагога в условиях роста влияния стрессогенных факторов в обществе через социально-экономические трансформации, политическую нестабильность, эпидемиологическую ситуацию. Определены перспективные направления дальнейших научных исследований: углубленное изучение содержания конкретных здоровьезберегающих технологий в работе социального педагога, анализ здоровьезберегающей деятельности социального педагога с различными

возрастными и целевыми группами учащихся, исследование особенностей применения здоровьезберегающих технологий в работе социального педагога с педагогическим коллективом.

Ключевые слова: *здоровьесбережение, здоровьезберегающая технология, социальный педагог, образовательная среда.*

SUMMARY

Pyliuk Nataliia. Social pedagogue's activities in the implementation of health care technologies in the educational environment.

The article considers the social pedagogue's activities in the implementation of health care technologies in the educational environment. Different approaches to the interpretation of the concepts of "health care", "health care technologies" are revealed. It is noted that health care technologies are a system that creates the most favorable conditions for maintaining, strengthening and developing the spiritual, emotional, intellectual, personal and physical health of all subjects of the educational process. The main approaches to the organization of health care activities in the education institution are characterized: ecological and valeological approach, active and systems approaches. The priority tasks of the social pedagogue's health care activity in the educational environment are outlined (protection of life and health of children; formation of a healthy lifestyle; assistance in creating an environment of psychological comfort of school students; development of communication skills; prevention of addictions; organization and formation of social culture of school students and teachers, professionals and parents). It is noted that the main areas of the social pedagogue's health care activity include: informational, educational, health, preventive, socio-psychological. The main directions of work on the formation of school students resilience are characterized, which is a priority task of a social pedagogue in the growing influence of stressors in society through socio-economic transformations, political instability, epidemiological situation. Prospective areas of further research are outlined: in-depth study of the content of specific health care technologies in the work of a social pedagogue, analysis of health care activities of a social pedagogue with different age and target groups of school students, research of health care technologies in the work of a social pedagogue with teaching staff.

Key words: *health, health care technology, social pedagogue, educational environment.*

UDC 005.7:[005.336.1:005.95/.96]

Oksana Skorobahatska

Sumy State Pedagogical University

named after A. S. Makarenko

ORCID ID 0000-0002-5072-5195

DOI 10.24139/2312-5993/2020.10/400-412

COACHING TECHNOLOGY AS A METHOD OF OPTIMIZING SOCIO-ECONOMIC EFFICIENCY OF THE PERSONNEL IN ORGANIZATION

The article discusses the theoretical provisions of coaching technology as a method of optimizing the socio-economic efficiency of the personnel in organization. The types of coaching, principles, and procedures of coaching are analyzed. The main philosophical and psychological postulates of coaching and its main directions are considered. The modern classification of coaching, the conditions for the effectiveness of coach management, the main aspects of process management in the context of coaching technology have been